

Γιά τό μήνα **ΣΕΠΕΜΒΡΙΟ 2026** προγραμματίστηκαν
& σύν Θεῷ θά πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀκολουθίες:

1/9/2026	ΣΑΒ.	-----	Ἁγίασμός	7 π.μ.
3/9/2026	ΠΕΜ.	-----	Ἱερ. Ευχέλαιο	7 μ.μ.
6/9/2026	ΚΥΡ.	Ἀνάμνησις θαύμ. ἀρχαγγ. Μιχαήλ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
13/9/2026	ΚΥΡ.	Κορνηλίου ἐκατοντ. Ἀριστείδου μ. Ἱεροθέου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
14/9/2026	ΔΕΥΤ.	ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
20/9/2026	ΚΥΡ.	Εὐσταθίου ἱερομ. & τῆς συνοδείας αὐτοῦ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
27/9/2026	ΚΥΡ.	Ἀκυλίνης νεομ. Ἀποστ. Ἀριστάρχου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: Μόνο κάθε Τετάρτη ἀπὸν. 17:00-21:00 & Πέμπτη 09:00-14:00

«Σημειώσεις»

(I) Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & ἄλλες ἐκδηλώσεις οἱ οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαῖο προγραμματισμό μας. Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ενημερώσετε γι αὐτές μὲ SMS, παρακαλοῦμε ζητήστε το.

(II) **Ἑσπερινός** τελεῖται **στις 19:00 μόνον τις παραμονές** (προηγούμενο ἀπόγευμα) **κάθε λειτουργίας**

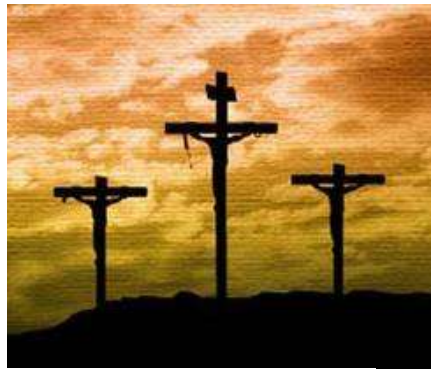
«Ὁ πανάγαθος Θεὸς τὸν Σταυρόν μᾶς ἐχάρισεν...»

Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ

Ὁ πανάγαθος Θεὸς τὸν Σταυρόν μᾶς ἐχάρισεν. Μὲ τὸν Σταυρόν νὰ εὐλογοῦμεν καὶ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια, μὲ τὸν Σταυρόν νὰ ἀνοίγωμεν καὶ τὸν Παράδεισον, μὲ τὸν Σταυρόν νὰ κατακαίωμεν καὶ τοὺς δαίμονας, Πρῶτα ὁμως καὶ ἐμεῖς νὰ ἔχωμεν τό χέρι μας καθαρὸν ἀπὸ ἁμαρτίες καὶ ἀμόλυντο. Καὶ τότε, ὡσὰν κάνωμεν τὸν σταυρόν, κατα καίεται ὁ διάβολος καὶ φεύγει. Εἶδέ καὶ εἴμασθε μεμολυσμένοι μὲ ἁμαρτίες, δὲν πιάνεται ὁ σταυρὸς ὅπου κάνωμεν. Ὅθεν ἀδελφοί μου, ἢ τρῶτε ἢ πίνετε κρασί ἢ νερόν ἢ περιπατεῖτε ἢ δουλεύετε νὰ μὴ σᾶς λείπει αὐτός ὁ λόγος ἀπὸ τό στόμα σας καὶ ὁ σταυρὸς ἀπὸ τό χέρι σας. Καὶ ἂν ἡμπορῇτε τό ἡμερόνυκτο νὰ κάμετε καὶ πενήντα καὶ ἑκατὸ κομποσχοίνια, καλὸν καὶ ἅγιον εἶναι ἔργον. Καὶ νὰ προσεύχεσθε πάντο τε τὴν αὐγὴν καὶ τό βράδυ καὶ μάλιστα τό μεσονύκτιον ὅλον ὅπου εἶναι ἡσυχία.

Ἀκούσατε, Χριστιανοί μου, πῶς πρέπει νὰ γίνεται ὁ σταυρὸς καὶ τί σημαίνει. Μᾶς λέγει τό ἅγιον Εὐαγγέλιον πὼς ἡ ἁγία Τριάς, ὁ Θεός,

δοξάζεται εἰς τόν οὐρανόν περισσό τερον ἀπό τούς Ἀγγέλους. Τί πρέπει νά κάμης καί ἐσύ; Σμίγεις τά τρία σου δάκτυλα μέ τό δεξιόν τό χέρι σου καί μήν ἡμπορώντας νά ἀνεβῇς εἰς τόν οὐρανόν νά προσκυνήσης, βάνεις τό χέρι σου εἰς τό κεφάλι σου, διατί τό κεφάλι σου εἶναι στρογγυλό καί φανερώνει τόν οὐρανόν καί λέγεις μέ τό στόμα: Καθώς ἐσεῖς οἱ Ἄγγελοι δοξάζετε τήν ἁγίαν Τριάδα εἰς τόν οὐρανόν ἔτσι καί ἐγώ ὡς δοῦλος ἀνάξιος δοξάζω καί προσκυνῶ τήν ἁγίαν Τριάδα. Καί καθώς αὐτά εἶναι τρία, εἶναι ξεχωριστά εἶναι καί μαζί, ἔτσι εἶναι καί ἡ ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, τρία πρόσωπα καί Ἕνας ὁ μόνος Θεός.

Κατεβάζεις τό χέρι σου ἀπό τό κεφάλι σου καί τό βάνεις εἰς τήν κοιλίαν σου καί λέγεις: Σέ προσκυνῶ καί σέ λατρεύω, Κύριέ μου, ὅτι κατεδέχθης καί ἐσαρκώθης εἰς τήν κοιλίαν τῆς Θεοτόκου διά τας ἁμαρτίας μας.

Τό βάζεις πάλιν εἰς τόν δεξιόν σου ὦμον καί λέγεις: Σέ παρακαλῶ, νά μέ συγχωρήσης καί νά μέ βάλῃς εἰς τά δεξιὰ Σου μέ τούς δικαίους.

Βάνοντάς το πάλιν εἰς τόν ἀριστερόν ὦμον λέγεις: Σέ παρακαλῶ, Κύριέ μου, μή μέ βάλῃς εἰς τά ἀριστερά μέ τούς ἁμαρτωλούς.

Ἐπειτα κύπτοντας κάτω εἰς τήν γῆν: Σέ δοξάζω, Θεέ μου, Σέ προσκυνῶ καί Σέ λατρεύω, ὅτι, καθώς ἐβάλθηκες εἰς τόν τάφον, ἔτσι θά βαλθῶ καί ἐγώ. Καί ὅταν σηκῶνεσαι ὀρθός, φανερώνεις τήν Ἀνάστασιν καί λέγεις: Σέ δοξάζω, Κύριέ μου, Σέ προσκυνῶ καί Σέ λατρεύω, πῶς ἀναστήθηκες, ἀπό τούς νε κρούς διά νά μᾶς χαρίσης τήν ζωήν τήν αἰώνιον. Αὐτό σημαίνει ὁ πανάγιος Σταυρός.

Ἀπό <https://www.imaik.gr/?cat=10> τῆς ἱερ. Μονῆς Τιμ. Προδρόμου Καρέα

Τὸ θεμέλιο τῆς νέας ζωῆς

Ὅσιον Ἰουστίνου Πόποβιτς

«Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ» (Φιλ. 3, 18).

Ἀντίθετα στὴ ζωὴ ἐν Χριστῷ στέκει ἡ ζωὴ χωρὶς τὸν Χριστὸ καὶ ἐνάντια στὸν Χριστό. Αὐτὴ ζοῦν οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Χριστοῦ, «οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ». Μποροῦν καὶ ὑπάρχουν τέτοιοι; Μὰ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ θάνατο, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία,

ἀπὸ τὸ διάβολο, ἀπὸ τὴν κόλαση. Ὁ σταυρὸς εἶναι ἡ «δύναμη τοῦ Θεοῦ» καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ εἶναι καὶ ἀνθρώπινη δύναμη καὶ ἀνθρώπινη δόξα. Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι θεμέλιο τῆς νέας ζωῆς, τῆς αἰώνιας ζωῆς, θεμέλιο τῶν Ἀποστόλων, θεμέλιο τῶν Μαρτύρων, θεμέλιο τῶν Ὁμολογητῶν, θεμέλιο τοῦ ἀσκητισμοῦ, θεμέλιο τῆς ἁγιοσύνης, μὲ μία λέξη, θεμέλιο ὅλου τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας καὶ τῆς πραότητος καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τῆς ἀπάθειας καὶ τῆς θεοποίησης. Ναί, εἶναι «ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ», μὲ τὴν ὁποία οἱ ἄνθρωποι νικοῦν ὅλους τοὺς θανάτους, ὅλες τὶς ἁμαρτίες, ὅλα τὰ κακὰ. Καὶ τὸ ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐνάντιοι στὸ σταυρὸ, τοῦτο εἶναι πράγματι ἀξιοθρήνητο.

Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος κλαίγοντας μιλάει περὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ εἶναι πρωτίστως ἐχθροὶ τοῦ ἑαυτοῦ τους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ἀφοῦ σκοτώνουν τὸν ἑαυτὸ τους ὅχι μ' ἓνα θάνατο ἀλλὰ μ' ἑκατοντάδες, καὶ ρίχνουν τὸν ἑαυτὸ τους ὅχι σὲ μία κόλαση ἀλλὰ σὲ χιλιάδες. Ὁφθαλμοφανῶς, ἐκεῖνοι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἀθανασίας τους, τοῦ παραδείσου τους, τῆς σωτηρίας τους, τοῦ θεϊκοῦ τους προορισμοῦ, καὶ μ' αὐτὸ εἶναι ἐχθροὶ καὶ τῆς σωτηρίας ἀλλήλων καὶ τῆς ἀθανασίας ἀλλήλων, ἀφοῦ μποροῦν νὰ τοὺς σκανδαλίσουν καὶ νὰ τοὺς ἀποτρέψουν ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας καὶ νὰ τοὺς σπρώξουν στὸν γκρεμὸ τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

Συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ, οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ εἶναι πάντα μαθητὲς τοῦ διαβόλου, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἐχθρὸς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτὸς παρακινεῖ τοὺς ἀνθρώπους σ' αὐτὴ τὴν ἐχθρα καὶ μέσῳ τούτου τοὺς σκλαβώνει γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ἔτσι τοὺς κρατᾷ στὴ σκλαβιὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ. Αὐτός, ὁ «ἀνθρωποκτόνος» (Ἰωάν. η' 44), μέσῳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ κάνει τὴν ἀπὸ καταβολῆς ἐργασία του, δηλαδή μὲ τὶς ἁμαρτίες σκοτώνει τὸν ἕναν ἄνθρωπο μετὰ τὸν ἄλλο. Μόνο τοὺς χριστιανούς δὲν μπορεῖ νὰ σκοτώσει, γιατί ἀμύνονται σ' αὐτὸν μὲ τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, τὸν νικοῦν σ' ὅλες τὶς μάχες, κι ἔτσι σώζουν τὸν ἑαυτὸ τους ἀπὸ κάθε ἁμαρτία, ἀπὸ κάθε κακό, ἀπὸ κάθε πειρασμό.

Ὁ Ἀντιόχειος Χρυσόστομος εὐαγγελίζει: «Τίποτα δὲν εἶναι ἔτσι ἀνάρμοστο καὶ ξένο στὸν χριστιανὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιζητεῖ τὴν ἄνεση καὶ τὴν ἀνάπαυση. Τίποτε δὲν εἶναι τόσο ξένο ἀπὸ τὴν προσήλωση σ' αὐτὴ τὴ ζωή. Ὁ Κύριός σου σταυρώθηκε κι ἐσὺ ἀναζητᾷς τὴν ἄνεση; Ὁ Κύριός

σου καρφώθηκε στο σταυρό κι ἐσὺ ζεῖς στὴν πολυτέλεια; Καὶ ταιριάζουν αὐτὰ σ' ἓνα γενναῖο στρατιώτη; Γιὰ αὐτὸ λέει ὁ Παῦλος: «Πολλοὶ ἔχουν ἀνάρμοστη συμπεριφορὰ, γιὰ τοὺς ὁποίους πολλές φορές σὰς εἶπα καὶ τώρα κλαίγοντας σὰς λέω! Ἀναφέρομαι στοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ». Τὰ λέει αὐτὰ ἐπειδὴ κάποιοι ὑποκρίνονταν τοὺς χριστιανούς, ζώντας μὲ ἀνέσεις καὶ πολυτέλεια, πράγμα πὺν εἶναι ἐνάντια στὸ σταυρό, ἐπειδὴ ὁ σταυρὸς εἶναι γνῶρισμα τῆς ψυχῆς πὺν ἀγωνίζεται ἔτοιμη γιὰ τὸ θάνατο καὶ δὲν ψάχνει τὴν ἄνεση. Αὐτοὶ ὅμως συμπεριφέρονται ἀντίθετα.

Ἔτσι, ἂν καὶ λένε ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ, γιατί, ἐὰν ἀγαποῦσαν τὸν σταυρό, θὰ προσπαθοῦσαν νὰ ζοῦν τὴ ζωὴ τοῦ ἐσταυρωμένου. Δὲν σταυρώθηκε ὁ Κύριός σου; Ἐὰν δὲν μπορεῖς νὰ σταυρωθεῖς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, μιμήσου Τον μὲ ἄλλο τρόπο· σταύρωσε τὸν ἑαυτό σου, ἔστω καὶ ἂν δὲν σὲ σταυρώσει κανεῖς· δὲν ἐννοῶ νὰ καταστρέψεις τὸν ἑαυτό σου (μακάρι κάτι τέτοιο νὰ μὴν γίνεῖ, γιατί εἶναι ἀσέβεια), ἀλλὰ ὅπως ἔλεγε ὁ Παῦλος: «ὁ κόσμος νεκρώθηκε γιὰ μένα κι ἐγὼ γι' αὐτόν».

Ἐὰν ἀγαπᾷς τὸν Κύριό σου, πέθανε ὅπως ἐκεῖνος. Μάθε πόση εἶναι ἡ δύναμη τοῦ σταυροῦ, πόσα κατόρθωσε, πόσα κατορθώνει· μάθε ὅτι εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς. Μέσῳ αὐτοῦ γίνονται τὰ πάντα, διὰ τοῦ σταυροῦ τὸ βάπτισμα (γιὰ νὰ λάβουμε τὴ σφραγίδα), διὰ τοῦ σταυροῦ ἡ χειροτονία. Εἴτε εἴμαστε στοὺς δρόμους, εἴτε στὸ σπίτι, εἴτε ὅπουδήποτε, ὁ σταυρὸς εἶναι μέγα ἀγαθό, ἀνίκητο ὄπλο, ἀκατανίκητη ἀσπίδα, ἀντίπαλος τοῦ διαβόλου. Πότε;

Ὅταν πολεμᾷς τὸ διάβολο κρατώντας τὸ σταυρό σου, ὄχι κάνοντάς τον ἀπλὰ σὰν σημεῖο, ἀλλὰ ὑποφέροντας τὶς συνέπειές του. Γνώριζε πῶς ὁ Χριστὸς ἀποκαλεῖ τὰ πάθη σταυρό, ὅταν λέει: «Ἐὰν κάποιος δὲν σηκώσει τὸν σταυρό του καὶ μὲ ἀκολουθήσει», δηλαδὴ ἐὰν κάποιος δὲν εἶναι ἔτοιμος γιὰ τὸ θάνατο. Αὐτοὶ πὺν ἀγαποῦν τὴ ζωὴ καὶ τὸ σῶμα τους ὄντας ἐλεεινοί, εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ. Καὶ καθέννας πὺν ἀρέσκεται σὶς ἀπολαύσεις καὶ τὴν ἐνταῦθα βεβαιότητα εἶναι ἐχθρὸς τοῦ σταυροῦ».

Ἀπὸ τό βιβλίο: Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς, ἐκδ. Ἐν πλῶ